

Nikainen valmistus

Kuolemaan,

Ilmoitettu

koska

Roussiaisten Seurakunnan Kirkkoherra,

Syväkunnioitettava ja Korkeasti oppinut

Herra **ABRAHAM ACHRENIUS**

28 päivänä Syys-kuussa 1769, ilman

edelläkäväistä sairautta, äkillisesti, ehto-

rufoustensa lopulla, kello 10 illalla, au-

tuaasti H. Grassa poisnukkui, ja 10

p. Loka-kuussa lepokammioon-

sa saatettiin.

Edespantu

Rahdes ja Wirressä,

Jotka Hän itse ennen sairaana ollessansa on kir-

joittanut jälkeenkäväisillensä ja ystä-

willensä lohdutukseksi.

Toinen painos.

Turussa, 1853.

S. E. Frenckellin ja Pojan kirjapainossa.

Gillas till tryckning.

Åbo Domkapitel, den 23 Mars 1853.

Enligt befallning:

A. G. RINDELL.

Viimeinen puhe eritesnä tästä
mailmasta,

ja

Hyvästi-jättö koko mailmalle.

Kirjoitettu 4 p. Huhti-kuussa 1764.

B. F. Ole sielun' iloinen ic.

v. 1.

Ole sielun' lewossa, JESKran armon
turwassa Suoksus olet päättänyt,
Uskon kiinni pitänyt.

2. JESKsessa ripun kiinn', Enkä wa-
joo syntihin: JESKsus ne kaikf' päällens ott',
Anteekf' annoi kaikki tott'.

3. Hänens werens puhdistaa Kaikist' syn-
nin wioista: Tuntoni on rauhan saan',
Armon kautta Jumalan.

4. Kallis nimi JESKksen Kwaa mi-
null' elon tien, Sitä kuljen mielellän', Sill'
se wiepi elämään.

5. Uskollisuus Jesuksen Pitää kiinni
waiwaisen: Waikk' ei mitään itse woi; Kuit-
tent' armon awun toi.

6. Elämässä' ja kuolemass' Jesus ain'
on auttamass': Antaa lopun autuaan, Tu-
malan fitt' nähdä saan.

7. Todistukset annoi mull' Armon ai-
woill' aiwoituill', Elon tiestä saarnata, Pa-
rannuksest' todistaa.

8. Autuas, uskon elävän, Kuin on
saarnast' käsittän': Mutt' se surkia mailma
Ei siit' lohduitusta saa.

9. Eikä nytkän tällä tiellä Löyhdä loh-
duitusta wiel', Niill' kuin sanan hyljät, ja
Dman juoksun pitävät.

10. Mutt' te armon reukkaiset, Jotk'
jo olett' waiwaiset, Teill' on sanan lohdu-
tus, Koska teill' on mieli uus.

11. Syväst' jätän kaikki thyn': Jos te
armon ajan myhn' Olett' turhaan tähän
ast', Kääntykäät jo hartahast'.

12. Loppuann' ajatelkaat täällä, Et te
ain' ol' maiden päällä: Kunk' siis joutuu sie-
lu raukk', Kuin lyö iäisyys jo auk'.

13. Harwat kuolee autuaast' Elon ties-
tä kaitahast': Monet lawialt' tieltä kiinn'
Saadaan kuollon kynsihin.

14. Onnettomat waiwaiset, Kuin ei us-
kon' elon tiet, Eik' sit' rataa waeltan' Kuin
wie taiwaan haminaan.

15. Jääkäät hyväst' ystäväin', Jotka
armon puolehen Olett' aikaa kääntyneet,
Rippukaan siin' estämät'.

16. Niin teit' JESus opettaa Kalliin
sanans' walossa, Hänen henkens' johdattaa,
JESukses teit' valmistaa.

17. Jääkäät hyväst' omaisen', JESu-
kses nyt lewäjän; Puolison' ja lapsen' myös,
Älkäätk' olko murheen työssä'.

18. Älkäätk' sen all' waipuko, Älkäätk'
siihen taipuko: Rippukaat ain' JESukses,
Tässä surkiass' elämässä'.

19. Rukouksess' hartahat Olkäätk' ilman
lakkaamat', Nuoremmost' niin vanhempaan,
Niin on JESus apunann'.

20. HERra ompi läsnä wiel', Kuin
teit' saattaa elon tiell', Häness' kiinni rip-
pukaat, Murheen jälkeen iloitkaat.

21. Kuin te lohduitukset saatt' HERran
sanass' runsahat: HERra pitää sanans'
wiel', Sit' teilt' lohduitusta kiell'.

22. HERra hywin tekee mull', Wirwo-
tuksen antaa tull' Liki minun sydämen',
Kuin täältä' pääsen erimään.

23. Pelasta mun kynnelist', Kompa-
tukfist' hirmuisist', Elon' maahan kuollost'
wie, Siit' mun sielun' riemuitse.

24. Kiitos olkoon Jumalan Sanan edest'
runsihan, Kuin on antan' opettaa: HER-
rall' ainoo kunnia!

Halullisten Sanankuulijain lohdutus
kaipauksessa heidän rakkaudessa omis-
tetun Opettajansa pois lähdennösssä täs-
tä maailmasta tulewaisiin wirwoituk-
siin, armon kautta, työn tekemi-
sen jälkeen tässä ilmassa,

Sairauden alla, Kirjoitettu 2 p. Kesä-kuussa 1769.

B. F. Jesu minun ilon autuun ic.

v. 1.

Salulliset sanankuulijat, jotka olett' yst-
täwät; Alkaat olko wäärin luulijat,
Kosk' mä kuljen kuollon tiet': Et te sentään
orwot ole, Waikk' yks' heikko poijes kuo-
lee, Eik' ol' enä sotimass': Jesus ain' on
auttamass'.

2. Jos yks' heikko palveljoista Kuole-
man kautt' kutsutaan, Eikö kuitenk' sana-
loista Teitä ain' walaisemaan, Jos te us-
koss' pysytt' wahwan', HERran apu ei se
lahwen', Hän on kaikkiwaltias, Ja myös
armon antias.

3. Hän kuin hywän työn on alkan',
Hän sen myöskin päättäapi, Saattaa teille
armon palkan: Niit' Hän orwoiks' jättääpi,
Jotk' ei ole Hänest' huolleet, Mutta syn-
neisjansä kuolleet, HERra, HERra huunta-
wat, Toista isää seuraawat.

BIBLIOTHECA
UNIV. HELSINKIENSIS

4. Pyhän Hengen Hän teill' lainaa Tei-
dän lohdotukseksen, Jos te wakaat olett'
aina, Niin Hän pysyy tykönnän', Muuttaa
waiwat wirwotukseks', Murheet myöskin loh-
dotukseks', Itkun' kääntää iloksi, Ahdistuk-
sen' riemukksi.

5. Itsestänne murhehtikaa Pelwoll' ja
wapistukseksell', Että, wälttän aina liikoi,
Kulkisitte elon tiell': Ja jos vielä monta
lankee Takaisinkin surkiast' fangen: Niin
ne walppaat kuitenk' jää, Joilla Kristus
ompi pää.

6. Ne myös JEsust' tunnustawat, Kosk'
mailma wainoilee, Lohdotuksen jällell' saa-
wat Kuin he armoo halailee: Eihan turwa
tässä kato, Hyvä hengellinen fato Kärsi-
misessä kukoistuu, Uskos' sydän wahvistuu.

7. Dudot tässä kaikki ollaan, Wihelijai-
set waiwaiset, Wihdoin myöskin täältä kuol-
laan, Ajattel' sit' estämät', Niin sä loppus
aina muistat, Liika murheet poijes suistat:
Usko aina JESKran päällä' Loppuun asti,
eläis täällä'.

8. Et te minull' taida tehdä Mitään
hywää murheellann': Ah! jos saisimm' toi-
semme' nähä Taiwaallisiss' majoisiss' waan:
Se nyt teidän murheen olkoon, JEsus tei-
dän tykönn' tulkoon Herätyksell' walwomaan,
Tyköns' viimein forjaamaan.

Sydämellinen hyvästi-jättö rakkaalle
Opettajallemme.

Tää nyt hyväst' paimen hyvä,
Joka selsoit edeslämm',
Kylwit HCRan sanan jyvää,
Armost' Ylipaimenemm',
Hyväll' laitumell' meit' kaitsit,
Suden kynsist' monta voitit,
Malwoit, kärkeit, työtä teit,
Ettäs autuaaks' saisit meit'.

Lepää rauhas' töitten peräst',
Jotka sinuu seurawat,
Miatoinna kaikkein werest'
Kautits' iloo lakkaamat'.
JEsus meitä walaiskohon,
Toisen sias antakohon,
Kuin niin uskollisest' wiel'
Meitä saattaa elon tiell'.

